

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamente:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÂNTAREA

rostită de I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE la deschiderea sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale, în Dumineca Tomii (12 Aprilie) 1942

Hristos a înviat!
Prea Cucernici părinți,
Domnilor deputați,

Ne aflăm încă învăluți în atmosfera duhovnicească a luminatului praznic al Învierii Domnului. În suflătele noastre stăruiesc simțirile și gândurile pline de încredere și de nădejde pe cari acest praznic le prilejuește. Și ar fi de dorit ca starea aceasta de suflet să continue a dăinui cât mai mult în lăuntrul nostru și al întregului neam românesc, căci în împrejurările actuale avem mare lipsă de credință în înviere și de tot ce reprezintă ea.

Prin înviere ni se cheazășuește legătura noastră cu voșnicia, prin ea avem certitudinea că nu suferința și moartea au cuvântul din urmă, ci fericirea și viața. Învierea e dovada biruinții binelui asupra răului, a luminii asupra întunecului, a dreptății asupra nedreptății. Ea ne ajută să suportăm greutățile fără să descurajăm, ea dă putere celor ce luptă în slujba binelui.

Învierea ni se oferă și nouă în încercările prin cari trecem ca cel mai întremător izvor de putere sufletească. Suferințele prezente individuale și naționale devin ușor de suportat când mijesc la orizontul vederii noastre biruințele ce ni le asigură Învierea Domnului. Frații noștri căzuți în cruda robie maghiară, soțiile și copiii cari și-au pierdut soțul și părintele iubit în lupta grea pentru apărarea credinței, ostașii cari stau în ploaia de gloanțe, toți sorb din credința în înviere puterea de a birui greutățile lor știind că după ele urmează biruința binelui și a vieții.

Dar la valorificarea aceasta a învierii în sensul sporirii puterii de rezistență a neamului în grelele încercări de azi, e chemată în mod special Biserica și preoșimea ei. Aceasta e misiunea principală a slujitorilor Bisericii în vremurile actuale. Precum în trecut Biserica s'a apropiat de durerile neamului și de aspirațiunile lui, făcându-și-le ale sale proprii, îmbrățișând soarta neamului și ușurând-o, așa trebuie să facă și azi.

De sigur Biserica rămâne credincioasă menirii ei de-a propovedui evanghelia și de-a întări împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Dar azi nu poate fi despărțită această misiune a ei de problemele timpului, de greutățile neamului. Evanghelia își arată în asemenea vremuri dumnezeirea sa întrucât devine izvor de putere pentru biruința asupra greu-

tăților în cari se sbate neamul. Năcazurile vieții trebuie folosite pentru încreștinarea sufletelor, iar pe măsura sporirii creștinătății lor se înving acele năcazuri.

Războiul însuși trebuie utilizat pentru adâncirea trăirii religioase. Acesta e sensul pozitiv al lui, odată ce știm că orice rău e îngăduit de Dumnezeu pentruca prin el să îndrepte pe cei greșiți și să desăvârșească pe cei buni. Slujitorii altarului vor proiecta asupra războiului lumina credinței, iar din frământările lui vor scoate învățăminte pentru întărirea credinței obștei credincioșilor.

Războiul este ocazia celor mai mari jertfe pentru colectivitate și pentru Dumnezeu. Iar jertfa este lucrul cel mai plăcut lui Dumnezeu, precum ne arată prin pilda Fiului Său. Preoții vor învăța poporul să nu evite jertfele, ci să sporească în puterea de-a le aduce.

Războiul e un criteriu care arată în ce măsură patria este pentru un popor bunul cel mai scump, în ce măsură ea e chivotul care cuprinde oasele strămoșilor și izvorul de viață pământească pentru urmași. Când ne slujim patria ne aflăm în cel mai deplin acord cu voia lui Dumnezeu. Cu cât conștiințele sunt mai întărite în duhul cel drept al lui Hristos, cu atât purtătorii lor se vor identifica mai mult cu durerile colectivității naționale și se vor jertfi pentru alinarea lor.

În realitatea crudă a războiului trebuie să vedem așa dar un anumit fel de prezență a lui Dumnezeu în istorie. Domnul aruncă popoarele în cuptorul de foc pentruca să le curățe de zgură. El stă cu ele la judecată, îndemnându-le să se îndrepte.

Cei ce suntem slujitorii Bisericii sau stăm cu inima aproape de ea, avem datoria să transformăm împrejurările războiului în factori producători ai unei întoarceri la credință.

Rugăciunea preoților trebuie să fie mai caldă și să îmbrățișeze aspirațiunile poporului. Vor ajuta astfel atât la transformarea sufletelor, la apropierea lor de Dumnezeu, cât și la împlinirea idealurilor naționale. Cuvântul lor să răsune mai părintește, mai înfiorat de puterea credinței și mai încălzit de dogoarea dragostei de suflete. Durerile azi apasă copleșitor pe aproape fiecare om. Inima fiecăruia e mai deschisă cuvântului de mângăiere, dar se poate împietri mai ușor de nu i se împărtășește.

Preotul trebuie să fie gata de ajutor în fiecare clipă și să-i îndemne pe credincioși la ajutorarea reciprocă.

Oricât de apăsătoare și de tulburi ar fi timpurile de azi sau din viitorul apropiat, e lucru știut că pierdut e numai cel fără de curaj și fără de nădejde. Încercările războiului pot vântura toate cele din afară. Rezistența sufletului nu poate fi însă înfrântă de nici o armă și de nici un eveniment. Dar ea nu poate fi nici înlocuită prin arme. Iar această rezistență a sufletului Biserica e chemată cea dintâi să o întărească prin întemeierea lui pe puterea credinței.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să dăruiască înțelepciune și conducătorilor noștri ca să găsească în tot momentul căile cele mai nimerite de acțiune și de orientare pentru conservarea neamului.

Popoarele mari pot să se arunce în vâltoarea evenimentelor fără riscul a însăși existenței lor. Dar popoarele mici trebuie să cântărească cu chibznicie fiecare factor și orice pas al lor, căci dacă printr-o mișcare greșită aduc asupra-le rostogolirea unor forțe ce le copleșesc, acest lucru poate să le fie fatal.

Biserica, ca de altfel întotdeauna, are un însemnat rol în acțiunea de conservare a neamului în asemenea vremuri de răscruce, căci ea fiind un factor prin excelență conservator s'a obișnuit să lucreze cu prudență și înțelepciune și statul ei este totdeauna de cel mai mare folos.

Onorată Adunare Eparhială,

În anul trecut, aflându-ne în preajma deslănțuirii evenimentului excepțional al războiului împotriva bolșevismului, am găsit că nu e momentul nimerit să convocăm obișnuita sesiune anuală a Adunării Eparhiale.

Să nu considerați deci o întrelăsare a împlinirii unei datorii amânarea sesiunii din anul trecut, ci ca un fapt impus de puterea evenimentelor.

Rapoartele ce vi se vor prezenta de către Consiliul Nostru Arhiepiscopesc spre cercetare și judecare, vor cuprinde deci activitatea forurilor și instituțiilor noastre bisericesti pe doi ani.

Sunt convinși că membrii Adunării Eparhiale participă azi la această examinare a activității Arhiepiscopiei noastre și la stabilirea programului de acțiune viitoare mai apăsătoare ca oricând de conștiința răspunderii proprii în ce privește contribuția ce sunt datori să o aducă la ajutorarea Bisericii întru împlinirea marelui ei misiuni.

Cu acestea salutându-vă cu părintească dragoste cea întru Domnul Iisus Hristos și implorând binecuvântarea lui Dumnezeu peste lucrările Adunării noastre, declar sesiunea ei din anul 1942 deschisă.

Noul Testament

revăzut de Prea Sfințitul Episcop NICOLAE COLAN

Sărbătorile Învierii Domnului ne-au adus frumosul dar al Noului Testament tipărit la Cluj într-o ediție revăzută de Prea Sfințitul Episcop Nicolae Colan.

Cu sensibilitatea-l cunoscută pentru aroma vechiului grai românesc, Prea Sfințitul Episcop ne-a dat un text care nu suferă cu înnoirile de cuvinte și de sintaxă pe cari le întâlneam aproape în toate traducerile mai nouă, ci păstrează rezonanța tradițională a sfințelor cuvinte. Dând mai jos „Lămurirea” Prea Sfințitului Episcop Nicolae Colan, promitem să scriem mai pe larg asupra acestui eveniment.

O lămurire

Știut este că'n zile de cumplită vi-fornită ca cele de acum, creștinii caută cuvântul dumnezeesc cu mai multă sete decât în zilele de pace binecuvântată. Si e și firesc să fie așa. Căci, mai cu seamă în asemenea vremi, unde ar și nitea să alerge ei după povață și mângăiere, dacă nu la nesecata fântână de înțelepciune și mângăieri a dumnezeieștii Scripturi?

Pricini ca acestea ne-au îndemnat să dăm la lumină și să punem la îndemâna iubitorilor noștri fii suflătești, dacă nu Biblia întreagă, cel puțin Noul Testament al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Mărturisim că dintru început ne ispita gândul să scoatem la iveală, cu slove de azi, tipăritura Noului Testament așa cum a izvodit-o neuitatul Mitropolit Andrei Șaguna. Voiam, anume, ca și prin aceasta să ne arătăm osebita noastră cinstire față de marele «dător de legi și datini» al sfintei noastre Biserici. Ne-am dat însă seama degrab, că dela tipărirea Legii celei nouă de către marile ierarh, până azi, au trecut aproape o sută de ani. Se cuvenea deci să mai tocmim haina graiului șagunian pe trupul vremii de azi.

Cu ajutorul lui Dumnezeu treaba aceasta am și făcut-o. Dar în strădania noastră ne-am ferit, într-un cât ne-a fost cu putință, să ne atingem de mireasma cea dulce a graiului bătrânesc.

Sarcina ne-a fost mult ușurată de numeroasele tălmăciri — românești și streine — ale Noului Testament, pe cari le-am ispitit cu nu puțină luare aminte. Folositoare ne-a fost mai ales luminoasa tălmăcire a Prea Fericitului nostru Patriarh Nicodim, precum și a învățatului Părinte Grigorie (Gala Galaction). Iar unde am avut vreo nedumerire mai adâncă, ne-am dus chiar la izvorul de obârșie, adică la cel grecesc, ca să dobândim lămurire deplină.

Săvârșind lucrul nostru, mulțumim cu smerenie bunului Părinte ceresc pentru ajutorul ce ni l-a dat; și tot îndurătorilor Lui ne rugăm, ca să dăruiască pace, sănătate și iertare de păcate tuturor celor ce vor stăruî întru cuvioasă ispitire a acestor sfinte Cărți.

La praznicul Floriilor din anul Domnului 1942

Episcopul NICOLAE

Iisus cel nebîruit

Iisus este numele în jurul căruia se duce o luptă necurmată de două mii de ani. Dela jidovii contemporani cu El și până la David Strauss, Renan, Nitsche, Lenin și atâția adepți de ai acestora, contemporani cu noi, s'a dus împotriva Lui o furioasă campanie de defăimare, dar în același timp milioane de credincioși și-au făcut din inimile lor tron al slavei Lui. De câteori s'a încercat să se așeze peste mărirea Lui o lespede a uitării, cioplită și îngroșată de o masivă erudiție și ferecată cu tot felul de abilități, Iisus a înviat și mai orbitor de strălucire, și mai cuceritor de inimi.

Oricărui cărți scrise cu gândul să-L micșoreze, să-L alunge din suflete, i s'a răspuns imediat cu zece, nemăsurat mai documentate și mai convingătoare prin forța de evidență a adevărului.

Măreția lui Iisus este mărturisită nu numai de devotamentul integral al credincioșilor, ci și de ura nedomolită a adversarilor.

Puțini oameni se învrednicesc în timpul vieții sau puțină vreme după moarte de atâta pasiune în jurul persoanei lor, încât unii să meargă la moarte pentru ei, iar alții să n'aibă odihnă în vrăjmasia ce le-o poartă.

Dar după mii de ani cine mai face chestie de viață și de moarte din aderența sau inaderența la cei mai de seamă eroi și conducători ai omenirii?

Iisus stărnește continuu această luptă, pentru că e pururea viu. El nu aparține trecutului și nu e eliminat dimpreună cu el din câmpul interesului nostru. El este ieri și azi același. Unii cred în El și mor pentru El și azi, pentru că e viu și pentru că e totul pentru ei. Iar alții nu pot suporta această permanentă actualitate a Lui, nu pot suporta să vadă că El deține și azi locul central pe arena istoriei, că atâtea milioane de oameni li dedică tot ce e mai adânc în ființa, în dragostea lor, în atențiunea lor. E o gelozie nestămpărată a celor ce — indivizi sau curente — ar vrea să joace un rol mai mare în viața omenirii, împotriva acestui Iisus care stăpânește sufletele contemporanilor.

Câți dușmani nu se învoldurează și azi împotriva lui Iisus Hristos? Dela Răsărit și dela Apus auzim larmă mare de băfeală. Credeți că bolșevicii au lichidat cu Iisus, L-au scos din inimi? Nici pomenire de așa ceva. O dovedesc cărțile pe cari le scriu și azi împotriva Lui. Un tânăr învățător român de pe front mi-a trimis zilele trecute o carte rusească intitulată: «Mitul despre Hristos și sărbătorile în legătură cu El». (Mit o Hriste i hristovi prazdniki). E scrisă în 1940 de N. Rumianțev.

La Apus se scriu și se propagă lucruri asemănătoare. Uneori larma aceasta mai atrage în corul ei și câte o voce de printre noi (Vezi cartea recentă a unui filosof român).

Dar răspunsurile nu se lasă așteptate nici acum. Fără să vorbim de vitejia cu care credincioșii se strâng în jurul lui Hristos murind pentru El sau slăvind numele lui în cărțile ce le scriu, semnalăm o carte românească de o uimitoare temeinicie și putere de convingere scrisă în apărarea lui Iisus Hristos. Ea e intitulată: «Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului» și se datorește profesorului Sterie Diamandi (Editura Cartea Românească).

Socotim o adevărată manifestare a Providenței divine apariția acestei cărți tocmai deodată cu altă carte românească în care se încearcă im-

portarea teoriilor mitologice în legătură cu persoana lui Iisus Hristos.

Cartea dlui profesor Sterie Diamandi e cea dintâi operă românească despre persoana lui Iisus Hristos. Dar mai presus de aceasta, ea este o temeinică răsturnare și împrăștiere a tuturor teoriilor cari au încercat să reducă persoana lui Iisus Hristos la un simplu om, mai mult sau mai puțin impunător, sau la o plăsmuire mitică a unei secte iudaice.

Autorul a cetit enorm. Tot ce e de oarecare importanță în uriașa literatură în jurul persoanei lui Iisus Hristos a fost cetit și meditat. Faimoșii constructori de teorii negativiste asupra lui Iisus Hristos: David Strauss, Renan, Arthur Drews, Couchaud, Guignebert, Loisy sunt supuși unei analize amănunțite și eșafodagiile lor de carton sunt spulberate rând pe rând.

Autenticitatea textului integral al scrierilor Testamentului Nou este dovedită în mod ireproșabil, iar chipul supraomenesc al lui Iisus se înalță împotriva tuturor ciocănașelor erudite cari ar vrea să-L doboare.

Cartea se cetește pe nerăsuflăte. Informația vastă, analiza amănunțită a argumentelor negativiste, logica subtilă cu care autorul despice toate problemele, sunt îmbrăcate într-o expunere vie, presărată cu imagini, pulsând de un cald avânt subteran.

Ai vrea să reții fiecare pagină atât pentru gândirea ce evoluează în ea cu o logică constrângătoare, cât și pentru frumusețile ei literare. Cu excepția unor ambiguități în capitolul despre nașterea lui Iisus, cartea se menține pe cea mai strictă linie a credinței noastre.

Am vrea să dăm rezumativ măcar două pasagii în cari se împrăștie teoria că Iisus a fost un om simplu, dar cu timpul, sub presiunea așteptărilor mesianice din timpul Său, a început să creadă că El este Mesia, ceea ce aderenții Lui au dus la ultimele consecințe. E teoria lui Renan pe care a actualizat-o la noi de curând filosoful de care aminteam.

«Unii pe ocolite, alții cu anumite menajamente, iar alții deadreptul pe față susțin cu îndârjire, cum că Iisus n'a avut în mod lămurit și dela început sentimentul conștiinței mesianice; ci el s'a format, pe îndelete, târziu și în zigzaguri, sub sugestiile mediului și, mai cu seamă, sub influința apostolilor... După dănsii, Iisus a început prin a fi un vizitor contemplativ, căruia i-a plăcut să reflecteze asupra problemelor vitale ale existenței. A respirat ideile mesianice care pluteau în atmosferă și s'a hrănit, în deosebi, cu studiul profetilor din Vechiul Testament...»

Câteva cazuri de lecuire, săvârșite pe cale de sugestie îi crează faima de taumaturg... Faptele și vorbele lui trezesc în rândurile popoului speranțe mesianice. Această atmosferă ambiantă îl soliciță pe Iisus să-și îndeplinească rolul de Mesia; în deosebi apostolii stăruiesc în această direcție. La început dănsul se opune; dar încetul cu încetul aproape pe negândite și pe nesimțite, se lasă influențat, primind sugestiile cari se exercită asupra lui din partea mediului și a cercului de ucenici; până la urmă sfârșește prin a se crede Mesia... Vrăjmasii îl condamnă la moarte... Halucinațiile unei femei isterice crează mitul Iivierii care nu se pot desemna cu moartea maestrului, încep să creadă în vedeniile Magdalenii... Și astfel e gata istoria unui mit», (p. 554).

(Filosoful român de care vorbeam spune: «Un mit, încălzit de dogoarea crescândă a sufletelor timp de mai multe veacuri, trebuia odată să ia trup. În această atmosferă de exaltare înfrigurată s'a întâmplat apoi un fapt istoric de o importanță cu totul excepțională. Mitul mesianic a luat în adevăr în posesie o ființă omenească și s'a realizat prin ea». Religia lui Iisus, a fost foarte simplă. «Religia pentru care persoana lui Iisus a devenit, într'un fel sau altul, obiect religios, divinizează însăși apariția lui Iisus. La acest proces a contribuit în chipul cel mai fecund apostolul Pavel»).

DI Serie Diamandi fărâmițează această construcție prin argumente iresovibile. «Chiar Ernest Renan e nevoit să recunoască faptul că Iisus apare pe scenă, pe deplin format, cu totul străin de sguduiri și crize sufletești». În tot timpul El afirmă cu o certitudine neclintită, care scandalizează pe toți, caracterul Său dumnezeesc. Nu ucenicii îl îndeamnă să se facă Mesia, ci El trebuie să lupte cu neîncrederea lor și cu tot poporul iudeu. E dus chiar la moarte din această pricină. Și cu toate că ar fi putut scăpa, dacă ar fi spus că nu e Dumnezeu, El afirmă și în fața lui Pilat că este împărat, dar nu din lumea aceasta. E în siguranță neclintită, permanentă a lui Iisus, ceva cu adevărat supraomenesc.

Iar în altă parte spune dl Sterie Diamandi: «Explicația că Iisus Hri-

stos din cuprinsul Evangheliilor e produsul credinței ucenicilor, vrând să deslușească misterul originii creștinismului, isbutește să nu spună nimic. Cum a fost cu puțință ca un om să deslănțue în sufletul unor oameni simpli, credința formidabilă ce răstoarnă munții? Cum a fost cu puțință ca iluzia unor indivizi, lipsiți de orice autoritate și prestigiu, să devie obiectul unui cult de valoare generală și universală? Cum a fost cu puțință ca o psihoză momentană, născută într'un colț din Palestina, să se răspândească în toată lumea civilizată, de pe cele trei continente cunoscută pe atunci, iar cu timpul care trece, în loc să dispară, se transformă într'o stare organică normală? Cum se poate ca timp de 19 veacuri omenirea să fie victima unei iluzii deșarte, țesută în unghere întunecate, răspândită pe căi întortochiate și menținută prin artificii?» (pg. 248—49).

Cartea însă nu se poate rezuma, ci numai indica. Ea trebuie să facă parte din toate bibliotecile parohiale din țară. Mai mult: orice preot ar trebui să-și facă o chestie de conștiință misionară de-a o face, prin dar sau altfel, proprietate a încă cel puțin cinci tineri intelectuali. Aceasta ține de misiunea lui de apărător al credinții.

Să mulțumim lui Dumnezeu că avem în sfârșit o carte de mare ajutor apologetic în legătură cu temelia credinței creștine.

D. S.

Sublimitatea preoției

Iubite frate,

În mijlocul acestei lumi, care iubește cu patimă nebună «veacul de acum», se supă cu repeziune tot omul care «nu este destul de temeinic zidit» sufletește.

Deșartele amăgiri ale mării, ale confortului moleșitor, ale bogățiilor trecătoare, ale strălucirilor din afară, prind cu uzurină rădăcini puternice în sufletele goale.

Cărarea care urcă spre piscurile frumuseților spirituale, este îngustă și anevoioasă, în timp ce spre mlaștinile mocirloase coboară multe drumuri și cărări. Sunt puțini iubitorii de înălțimi, îndrăgostiții piscurilor care obosesc dar recreiază, în timp ce pe lesnicioasele aleie se mișcă și infirmii...

Tu însă, iubite frate, luptă-te mai departe lupta cea bună și nu pleca urechea la șoapte amăgitoare! Infruntă ispitele și rămâi mereu pe crestele frumuseților preoției adevărate! Judecata lumii nu te preocupe, prețuirea și disprețul veacului să nu te neliniștească. Tu caută să plăci judecății lui Hristos și să atingi măsura prețurilor eterne!

Tu ești preot al lui Dumnezeu celui viu și mai pre sus de preoție nu există în toată lumea aceasta nici o altă carieră și nici o altă misiune. Tu ești purtătorul coroanei celei mai înalte frumuseți din lumea întreagă, ești purtătorul darului Creatorului a tuturor celor văzute și nevăzute.

Dar fiindcă cuvintele mele sunt mult prea slabe și lipsite de puterea de convingere, te rog să iai aminte la cuvintele celor ce au vorbit înaripat despre Taina al cărei purtător ești:

Sfântul Ioan Gură de Aur, entuziasmat de sublimitatea sacerdoțiului, spune: «Deși preoția se exercită pe pământ, dar rangul ei face parte din categoria lucrurilor cerești. Și cu drept cuvânt, pentru că nu un om, nu un înger, nu un arhanghel și nici vreo altă putere spirituală creată i-a fixat acest rang, ci însuși Duhul Sfânt. El acordă înalta sa încredere oamenilor — deși fînțe îmbră-

cate în corp — să îndeplinească această slujbă cu totul îngerească... Dacă reflectăm că acela, care poate să se aproprie de această prea fericită și nemuritoare natură, este un om îmbrăcat în carne și sânge, atunci rămânem uimiți de profunzimea misterului și, în același timp, pătrunși de măreția puterii, pe care harul Sfântului Duh a încredințat o preoților. Prin oficiul lor se îndeplinesc aceste minuni și multe altele nu mai puțin însemnate, spre slava lui Dumnezeu și mântuirea noastră... Căci fapte care locuiesc pe pământ și aici își săvârșesc felul lor de viață, să fie puse la chivernisirea bogățiilor cerului, la exercitarea unei puteri pe care Dumnezeu n'a încredințat-o nici îngerilor, nici arhanghelilor! Căci nu acestor spirite s'a zis: Tot ce veți lega pe pământ, va fi legat și în cer, (Matei 18, 18). Și stăpânitorii de pe pământ au putere de a lega, dar numai trupurile. Legătura de care vorbește Hristos însă încătușează sufletele și se extinde până la ceruri. Tot ceea ce fac preoții jos pe pământ, aprobă și întărește Dumnezeu sus în ceruri. Stăpânul confirmă judecata slujitorilor... Preoția este deci mai presus de superioritate, așa după cum sufletul este superior corpului. Puterea regală e mult mai mică decât demnitatea preoțească. Drept aceea, drept ar fi ca nu numai să fim mai temători de ei decât de conducători și regi, ci și mai cinstitori față de aceștia decât chiar față de părinți, căci aceia ne-au născut din sângele și din pofta lor trupească, iar aceștia sunt cauzele nașterii noastre din Dumnezeu, a acelei fericite renașteri, a adevăratei libertăți și a înfierii noastre prin Har... Între părinții trupesti și preoți este o aza de mare deosebire, cât între viața de aici și cea viitoare. Căci părinții ne nasc pentru această viață trecătoare, iar preoții pentru cea veșnică... (Sfântul Ioan Hrisostom: Despre preoție, Cartea III, cap. 1—6).

Sfântul Grigorie Teologul vede pe preot «stând alături de îngeri, preamărind pe Dumnezeu alături cu arhanghelii, aducând jertfe la altarul cel de sus, luând parte la slujba de preot împreună cu Iisus Hristos, înovind făptura, restabilind chipul lui Dumnezeu în om,

slujind lumii celei de sus, ba, ceva mai mult, devenind într-o dată Dumnezeu și pe alții Dumnezeu făcându-i... (Despre fugă, cap. 73).

Sfântul Efreim Sirul descrie frumusețea preoției în termenii unei adevărate viziuni sfinte: «Minune uimitoare, putere nespūsă, mister înfricoșat al preoției! Slujbă sfântă, sublimă, de neprețuit, cu care Hristos, după venirea Sa pe pământ, a binevoit să însărcineze pe nevrednicile sale făpturi! Vă rog în genunchi, cu lacrimi și cu suspine, să cinstiți acest tezaur al preoției — tezaur, pentru cei cari știu să-l păstreze cu sfințenie și cu vrednicie. Dar cum voi putea să slăvesc demnitatea preoțească?... Ea întrece orice idee, orice știință. Sfântul Apostol Pavel la ea se gândea, după părăsirea mea, când scrie: O, adâncul bogăției, al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu!... Eu îl văd pe preot în mijlocul sfinților, în cetile curții împăratului împăraților. În mijlocul celor fără de trup (spiritelor), în mijlocul cetelor strălucitoare de slavă, pline de iubire, el se desfață în apropierea (înimitatea) Domnului său, Creatorul și izvorul a toată lumina, el își exprimă dorința și această dorință îi este împlinită.» (Cuvânt despre preoție).

Iată, iubite frate, câteva din gândurile celor ce au meditat, au trăit și au scris despre preoție. Ele desvăluie toată strălucirea tezaurului, peste care Dumnezeu te-a pus stăpân.

Înfruntă deci ademenirile deșarte, alungă gândurile rele și fii mândru și fericit de preoția ta!

Caută, ca prin această preoție să te învrednicești de și mai mare cinste înaintea Stăpânului vieții noastre!... Aceasta este singura și adevărata înțelepciune a vieții: Să lupți lupta cea bună, să sârvârșești călătoria, să păzești credința și să dobândești prin taina preoției cununa cea nevestejită a dreptății.¹

Al tău frate iubitor:
Pr. TEOFIL

¹ Citește cât mai des cartea: „Despre preoție” a sfântului Ioan Gură de Aur, proaspăt tradusă de părintele Icon. Aristide Geamănu, (Craiova, 1941) și cartea: „Apologia despre fugă” a sfântului Grigore de Nazianz, tradusă mai nou de părintele N. Donos. (Huși, 1931).

Biletele de 500 lei, cu chipul fostului Rege Carol II, vor fi retrase din circulație. Preschimbarea lor, la ghișeele de schimb ale Băncii Naționale, se face până la 15 Iulie 1942. Aceste bilete vor fi înlocuite cu: bilete de 1000 lei și cu bilete noi de 2000 lei, ce se pun acum în circulație.

Adunarea Eparhială

Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu și-a ținut ședințele sesiunii din acest an în zilele de Duminecă și Luni, 12-13 Aprilie, în Sibiu.

Deschiderea sesiunii s'a făcut Duminecă la orele 11 a. m. în catedrala din Sibiu, după sfânta Liturghie arhierescă slujită de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae cu mare sobor de preoți. Cuvântarea luminasă a I. P. S. Mitropolit Nicolae o dădă în fruntea foli.

După alegerea comisiunilor, ședința proximală s'a anunțat pentru d. a. la orele 5. La orele 12 membrii Adunării s'au prezentat la reședința I. P. S. Sale, cărui prin glasul deputatului eparhial Dr. Gh. Preda i-au exprimat omagiul lor pentru atitudinea cu adevărat românească și pentru demnitatea cu care reprezintă interesele Bisericii și afirmă aspirațiunile naționale. A răspuns I. P. S. Sa exprimându-și încrederea în viitorul neamului și accentuând importanța misiunii Bisericii.

În ședința dela orele 5 d. a., după ce s'au expediat telegrame omagiale M. Sale Regelui Mihai I, dlui Mareșal Ion Antonescu, dlui ministru Ion Petrovici și dlui profesor Aurel Popa, secretarul general al cultelor pentru satisfacerea mai multor doleanțe ale preoției, — Părintele rector Dr. D. Stăniloae, raportorul comisiunii organizatoare a dat citire raportului Consiliului Arhiepiscopesc plenar și concluziilor numitei comisiuni.

S'au scos în relief în raport și în consiliile comisiunii următoarele momente:

1. Serbările pentru aniversarea a 20 de ani de activitate a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae dela Rusaliile anului 1940; 2. Golgota Românilor din Ardealul de Nord; 3. Biserica și Noul regim; 4. Biserica și războiul.

A urmat raportul secției culturale-scolare a Consiliului Arhiepiscopesc, citit de dl director Ion Sandu, raportorul comisiunii culturale.

Raportul a prezentat inițiativele misionare ale Bisericii în Universitate, activitatea liceelor confesionale din Brașov și Brad, a Școlii normale din Sibiu. Pe marginea lui mai mulți membri au discutat problema sectelor și problema uel mai bune îndrumări a educației elevilor din școalele secundare.

În ședința de Luni dimineața raportorul comisiunii bisericești protopopul Ion Duma a citit raportul secției bisericești a Consiliului Arhiepiscopesc, care a amintit între altele despre expediția misionară a episcopatului ardelean în Basarabia.

După alte rapoarte speciale între cari amintim proiectul de clădire al unui edi-

ficiu pe seama Școlii normale de fete — și după alegerea Părintelui Gh. Secaș în postul de consilier în locul I. P. C. Sale Arhim. Teodor Scorobet avansat în postul de vicar, sesiunea Adunării a luat sfârșit cu o cuvântare potrivită a I. P. S. Mitropolit Nicolae și cu una de mulțumire din partea membrilor rostită de dl Ștefan Dămlan, dir. lic. „G. Lazăr” din Sibiu.

† Păr. IOAN HANZU din Cacova

Sibiu, 16 Aprilie 1942

Cu părintele Ioan Hanzu dispăre din rândul luptătorilor pentru progres unul din cei mai tipici reprezentanți ai preoției noastre strădălnice și luminate.

Deplin respectuos pentru toate tradițiile bune și viabile ale vieții bisericești, era în aceeași măsură animat de o nepotolită râvnă pentru înfăptuirea progresului în toate domeniile de traiu ale păstorilor săi.

Cine-și va lua osteneala să facă o asemănare între situația religioasă-culturală și economică-națională a poporului din Cacova în vremea, când și-a început păstoria binecuvântată părintele Hanzu și acum, în clipa când ea se încununează cu răsplata cerească, va putea constata un progres uimitor, realizat în primul rând prin inițiativa înțeleaptă și prin nepregetata strădanie a acestui vrednic părinte duhovnicesc.

Amintirea lui va fi păstrată cu stințenie și va putea servi ca exemplu, în orice împrejurări, pentru generațiile preoțești, cari își vor căuta printre înaintașii lor un model.

Un astfel de preot model a reușit să fie părintele Hanzu timp de mai bine de patru decenii, rugându-se pentru fiii săi sufletești, învățându-i, îndemnându-i, dojenindu-i și îmbărbătându-i cu toată răbdarea, făcându-se — după cuvântul apostolesc — tuturor toate, ca pe toți să-i dobândească.

În preajma mormântului deschis acum lângă biserica din Cacova, toți cei adânciți în jale pentru pierderea bunului părinte sufletește, se vor simți îndemnați să rostească — împreună cu „cântărețul pătimirii noastre” — cunoscutele cuvinte de alinare:

Cuvine-se hirotonia cu harul cerurilor ție, Dreptvestitorule apostol al unei vremi ce
[vor să vie...]

I. L.

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 4198/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii preotului Ioan Stroia din parohia Ludișor, decedat la 11 Martie 1942, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu ajutorul preoțesc de Lei 40.000 (Patruzeci mii).

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Aprilie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 4339/1942

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii preotului pensionar Nicolae Costea din parohia Sibiu, decedat la 25 Martie 1942, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit, dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul preoțesc de Lei 40.000 (Patruzecimii).

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Aprilie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 400.

Cerefi

Catalogul

publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU Lei 25

Alcătuie la îndemnul I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului de Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu; acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cârturărești a Sibiului ortodox. Scurte extrase, din recenziile apărute în diverse periodice române și străine, însoțesc lucrările de mare răsunet ieșite din teasurile tiparului șaguniene sub păstoria I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Nu mai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbitite.

scut în Germania, a făcut la despărțire următoarea mărturisire profetică:

«România Nouă urmează, în orientarea sa, cursul Dunării dela vărsare spre izvoare, dela Marea Neagră până la Pădurea neagră; se aliază astfel în noua ordine europeană, pentru care a adus până acum jertfe grele și continuă să colaboreze activ la făurirea Europei Noi».

Seamănă...

— Indemnuri —

Frata plugar cu ochii aprinși de neliniște și de griji, s'apropie ziua, când plugul tău va trebui să tragă brazdă nouă în ogorul înțelenit.

Spune-mi, ți-ai ales cu grijă și din vreme sămânța bună, ca la seceriș să ai belșug?

Ce și cum vei sămăna?...

Ear tu, la rândul tău, fratele meu ostaș în ogorul muncii duhovnicești, va trebui și tu să sâmeni, acum, — când revine primăvara cu soare, cu flori și rândunele, — și în orice vreme. Între altele eată unele indemnuri:

1. Seamănă nădejdea unei vieți fericite. — Viața să fie închinată Soarelui Dreptății, Lui Iisus, mielulel cel nevinovat.

2. Seamănă dragostea ta de creștin. — Pentru a face pe alții mai buni, dă totul din dragoste, dă pentru Iisus, care-ți va da puterea cea nebruită de-a stăpâni fără de sfârșit.

3. Seamănă curajul tău. — „Îndrăznește, eu am biruit lumea”. Incepe chiar acum cu tot sufletul, mergi înainte, luptă mereu, urcă scara cerească pe care s'a pogorât Domnul, întinde mâna fratelui care se clatină, — privește înainte, unde se deschide pământul făgăduinței.

4. Seamănă pacea ta. — Fii izvor cristalin la răscrucea drumurilor. Satură pe cei flămânzi, ca să nu fie copleșiți de valurile ispitelor. Ajută celul oropsit și-l îndrumă pe calea unde lucește pacea dumnezească, corabia celorce bat la ușa mântuirii.

5. Seamănă viața ta. — A trăi duhovnicește este a te deschide din mugurul crinului, și a străluci că o coroană cu pietri nestemate pe fruntea regelui cernic. Picură stropi din această viață, întărește-i și li îndreptătorul celor ce șovăiesc, fii izvor de înțelepciune care adapă pe toți cei însetați!

Roagă-te: Iisuse, pâinea vieții. În-vrednicește-mă să găsesc dumnezeiasca sămânță care aici, în lumea visului și a umbrei, să fie corabia celor ce vor să se mântuească! Pr. Miron Maier-Brăte

FOIȘOARA

Institutul Român din Germania

Într-unul din cartierele frumoase ale Berlinului, aproape de piața Adolf Hitler, se află adăpostit Institutul Român din Germania, într-o casă spațioasă, în mijlocul unui parc.

Revista Europa Nouă, în numărul său dela 18 Martie 1942, aduce următoarele amănunte despre Institut:

Această insulă română în centrul Berlinului este, în primul rând, Casa studenților români din Germania, zilnic vizitată de tinerime. Biblioteca sa numără aproape 5000 de volume, din care fac parte lucrările cele mai de seamă despre România. Dl profesor Sextil Pușcariu cu dl director Grigore Manolescu, ajutați de asistenți și alți funcționari, îngrijesc de ordinea și disciplina în Institut, în care stăpânește atmosfera de caldă prietenie și găzduire românească.

Dl profesor S. Pușcariu a binevoit a da, despre înființarea și misiunea Institutului, lămuririle următoare:

În anul 1933 dsa a fost invitat să țină o serie de conferințe la universitatea din Berlin. Înapoiat la București, s'a hotărât a propune ministerului de externe al României înființarea unui Institut în Germania, înaintând, în acest scop, un memoriu. Institutul avea să fie călăuză și sprijin pentru sutele de studenți români la universitățile germane, unde pe lângă trecerea examenelor, vor avea să cunoască mai de aproape viața din Germania zilelor noastre. Afară de aceasta, Institutul avea să se ocupe cu problemele de apropiere culturală între Germania și România, de organizarea conferințelor, de excursiuni, vizite, publicații etc. În anul 1940, după ce într-o vreme se înființase la București un Institut German asămănător, s'a hotărât înființarea Institutului Român din Germania. Inceputurile n'au fost tocmai ușoare, activitatea țărilor fiind stănenită de evenimente războiului. Totuși Institutul Român s'a bucurat de sprijinul autorităților germane în continuarea lucrărilor sale. În salele Institutului s'au organizat mai multe conferințe, ocazii potrivite pentru a strânge la un loc prietenii României din stat, din armată, din partid, cu reprezentanții statului român, veniți să conferențieze în Germania.

Dl profesor Sextil Pușcariu, a cărui personalitate științifică este foarte cuno-

INFORMAȚIUNI

Baptiștii din România revin? În rândurile conducătorilor baptiști din țară s'a ivit bunul gând al revenirii la biserica străbună. Doi dintre acești conducători, dnii *Ion Ungureanu* și *Al. Ruja*, au dat în săptămâna Patimilor un apel către baptiștii din România, îndemnându-i să se apropie de biserica națională română. Apelul spune: „Să dărâmăm zidul care ne-a despărțit pe unii de alții și în locul urii să întronăm dragostea, unindu-ne cu toții, la cele bune, știind că atunci când ne divizăm și ne certăm, nu folosim decât dușmanilor noștri”. În urma acestui manifest, a adresat și P. S. episcop *Andrei* al Aradului o pastorală către baptiștii din România, povățuindu-i să se „întoarcă acasă”. Cuvintele din apel și pastorală au avut ecou deosebit în regiunea arădănească, unde se găsesc nu puțini baptiști. Acțiunea, pentru revenirea lor „acasă”, îndreptățește cele mai bune speranțe.

Infăptuirii vrednice de cinstire. Femeile ortodoxe române din Cluj, strânse în Reuniune, în frunte cu venerabila doamnă E. Bariț, — cum aflăm din revista „Viața Ilustrată”, — au adunat dela multe inimi generoase mijloace necesare spre a distribui daruri în bani, haine și alimente săracilor din acel oraș, cari în prealabil au fost cercetați la casele lor și apoi ajutați atât în ajunul Crăciunului, cât și în preajma sfințelor sărbători ale Paștilor.

— Tot la Cluj s'a organizat, din partea Societății femeilor ortodoxe române de acolo, un ciclu de conferințe religioase, ținute după slujba Vecerniei în catedrală. Au cuvântat: P. S. Episcop *Nicolae* despre Hristos, lumina lumii; P. C. părinte protopop *Dr. Munteanu*, rectorul Academiei teologice, despre Pavel Apostolul; părintele consilier *Dr. V. Sava*, despre Emanoil Gojdu, omul lui Hristos; părintele profesor *Dr. I. Pașca*, a conferențiat despre Hristos și problemele sociale; părintele consilier *I. Goron*, despre Împărăția lui Dumnezeu ca program social; părintele profesor *E. Nicolăescu* a încheiat ciclul, în 29 Martie 1942, prin cuvântul duhovnicesc despre Patimile Mântuitorului. — Conferințele clujene au fost încadrate în concerte religioase, executate de corul catedralei, condus de părintele consilier eparhial *Laurențiu Curea*.

Șase ostași români răniți, în convalescență, din lazaretele dela Praga, au asistat, în zilele de Paști, la serviciul religios al bisericii ortodoxe ceho-morave, împreună cu consulul general al României cu dna, precum și membrii coloniei române din Praga. În cursul slujbei, corul a cântat de mai multe ori „Hristos a înviat” în românește.

Asigurarea purității sângelui. În Cehia și Moravia s'au luat măsuri legislative pentru asigurarea purității sângelui arian. Prin legea adusă de guvern sânt oprite căsătoriile jidovilor cu femei ariene, de asemenea este interzisă angajarea femeilor cehe în căsniciile jidovimii. Poporul ceh vrea să lichezeze cu judaismul, în toată forma, definitiv și pe vecie.

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă Mironosițelor în 19 Aprilie 1942 servesc: Prot. Mihail Neagu, preot dir. Dumitru Călugăr și Ioan Munteanu; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică prot. *Mihail Neagu*. La „Oastea Domnului” predică, după masă la ora 4, preotul *Nicolae Vonica*.

Joi în 23 Aprilie 1942 (Sf. Gheorghe) servesc: Prot. M. Neagu, prof. Dr. N. Terchilă și Nicodim Belea; diaconii: Dr. Nicolae Balca și Simion Macarie. Predică prof. *Dr. Nicolae Terchilă*. La „Oastea Domnului” predică duhovnicul *Nicodim Belea*.

Conferințe publice. Societatea Crucea Roșie, filiala Sibiu, invită publicul la conferința ce se va ține, în sala prefec-

turii județului, Duminecă în 19 April 1942, ora 11 înainte de amiază. Va vorbi conferențiarul universitar, dl *Dr. Traian Popovici*, despre: Femeia ca factor biologic și social. Intrarea benevolă.

— În același loc, tot Duminecă, ora 18, va conferința distinsul teoretician al dreptului și profesor universitar, *I. V. Gruia*, fost ministru, despre: Stat și națiune.

CARTI ȘI REVISTE

Viața Ilustrată, revista excelentă dela Cluj, a apărut, pentru luna lui April, cu material bogat și îngrijit ales, datorită P. S. Sale Episcopului *Nicolae*, Prot. Ion Goron, V. Sănmărtineanu, Prot. Dr. V. Sava și altor colaboratori de seamă ai revistei, care și în acest număr, pe lângă cronicile literare, economice și actualități, conține ilustrații din operele artiștilor cu renume universal. — Abonamentul pentru România 450 lei. Un număr 40 lei.

Ou roșu de Paști. I. P. S. Patriarh *Nicodim*, în iubirea părintească pentru fiecare suflet al bisericii ortodoxe, trimite credincioșilor, drept ou roșu de sf. Paști, o foaie de zidire sufletească pentru popor. Foaia apare sub numirea *Bucium Ortodox* și se tipărește din două în două săptămâni, pe lângă un abonament anual de 150 lei. Numărul se vinde cu 6 lei. Redacția și administrația la: București, Secția culturală a Sfintei Patriarhii. — Foaia ce apare cu binecuvântarea și îndrumarea I. P. S. Sale Patriarhului *Nicodim*, aducând, de două ori pe lună, cuvânt de înțărare, luminare și bună povățuire, urmează a fi citită cu luare aminte în casele credincioșilor, de la cari se așteaptă să fie „tot mai buni, mai curați, mai harnici, mai cuminți” în cursul vieții lor de creștini și români.

Scrisori de război din anul vitejiei românești 1941, de *Alex. Lascarov-Moldovanu*, „Cugetarea”, București (1941). Pg. 351, Lei 175.

Scritorul, vestit prin publicațiile sale în duh creștinesc adânc simțit, dl *Alex. Lascarov-Moldovanu* în noua sa carte tipărește fragmente din mii de scrisori, dela front și către front, pentru ostași, subofițeri și ofițeri. Volumul înfățișează, în culori vii și sincere, sentimentele atât ale celor plecați la datorie, cât și ale celor rămași la cămin, — și unii, și alții cu credința tare în viitorul de aur al neamului și cu dragostea nemărginită a pământului strămoșesc.

„Cartea dela neam culeasă, și la neam din nou trimeasă”, va fi pentru cititori izvor de sufletească înnoire și prilej de întărare a sentimentelor de patriotism. — Volumul se poate cere dela Biblioteca Arhidiecezană, Sibiu.

Dr. Ștefan Cioroianu: Lauda crinilor, cuvântări la Sfânta Taină a Botezului, Timișoara, 1942. — Cartea cuprinde 50 predici la botezuri de prunci și de sectari. A fost o bună idee a părintelui iconom stavrofor *Dr. Ștefan Cioroianu* de-a tipări aceste mărgăritare, cari scot în relief semnificația botezului. Ele servesc la combaterea sectelor cari reduc importanța acestei taine și cu deosebire nu-l văd rostul pentru copii. Sunt scrise cu frăgezimea stării de suflet care se trezește în orice om în preajma mugurelui de viață care este pruncul. Sunt tot atâtea raze cari atrag atenția asupra însemnății copilului și a răspunderii noastre pentru el.

Le recomandăm Cuc. preoți cari ar fi bine să deprindă a săvârși taina botezului cu asistență cât mai mare. — D. S.

Anuarul Sfintei Mitropolii a Olteniei, Râmnicului și Severinului a apărut sub titlul: *Viața Bisericească în Oltenia*, Craiova, Tip. mitrop. 1941. Pg. 906, cu hărțile celor 5 județe ale Olteniei. Anuarul (pe anul 1940), o lucrare documentată și așa zicând completă conține lămuriri din epăhia condusă de mult osârdiosul chiriarh, I. P. Sf. Mitropolit *Nifon Criveanu*. Între alte date și informațiuni, Anuarul face și un scurt istoric al fostei Episcopii a Râmnicului Noului Severin și al înființării noii Mitropolii oltene, precum

și un istoric al schiturilor și mănăstirilor din eparhie. La sfârșit se dă tabloul parohiilor, cu date despre alcătuirea și topografia lor, despre activitatea pastorală și alte opere, care toate vor putea sluji ca documente pentru viitoare cercetări. — Confirmând primirea Anuarului, I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae* al Ardealului a răspuns I. P. S. Sale Mitropolitului *Nifon Criveanu* al Olteniei următoarele:

„Am primit voluminoasa lucrare *„Viața bisericească în Oltenia”* și ne-a bucurat cuprinsul ei larg. Lucrarea aceasta este menită să lumineze multe amănunte importante din trecutul bogat al Bisericii din Oltenia. Mulțumindu-vă pentru ea, binevoiți a primi și din partea noastră broșura: *„Biserica, Neamul și drepturile ei”*.

1. **Ebed-Iahve**, de *Dr. M. Chialda*, Caransebeș 1940, pag. 59.

În lucrarea aceasta autorul, profesor la Academia teologică din Caransebeș, studiază problema „Slugii Domnului” din cap. 40—50 dela Isaia. Analizează expresiile „Ebed-Iahve” și cercetează apoi 4 pericope — Is. 42, 49, 50, 52, 53, — pentru a deduce că „Sluga Domnului” este Mesia și nici decum textul nu are sens colectiv, referindu-se la Israel, cum greșit au interpretat unii. Astfel lucrare constituie o contribuție însemnată la lămurirea textelor mesianice din cartea profetului Isaia.

2. **Sacrificiile Vechiului Testament**, de *Dr. M. Chialda*, Caransebeș 1941, pag. 518.

Sub acest titlul autorul tratează o temă care alcătuiește cea mai importantă parte din arheologia biblică. Părintele profesor *Chialda* își grupează materialul în două mari capitole: I Sacrificiile V. T. în general, II Sacrificiile V. T. în special. Capitolul prim tratează: Numele și ființa sacrificiilor, originea sacrificiilor, ritualul sacrificiilor și împărțirea sacrificiilor; capitolul al doilea: Sacrificiile sângeroase ordinare, sacrificiile nesângeroase, și sacrificiile extraordinare.

Adevărat că valabilitatea sacrificiilor V. T. a încetat deodată cu jertfirea Mântuitorului, dar rămâne însemnătatea simbolică și tipică a lor. Simbolic sacrificiile exprimă sentimentele celui care aduce jertfa, iar tipic prefigurează sacrificiul Mântuitorului pe cruce. Adevărurile acestea le expune autorul în capitolele: a) eficacitatea sacramentală; b) eficacitatea simbolică; și c) eficacitatea tipică a sacrificiilor.

Câteva considerente în legătură cu scopul și valoarea religioasă-morală a sacrificiilor V. T. formează sfârșitul tratatului. Rezultă, că toate instituțiile religioase ale V. T., și mai ales sacrificiile, au pregătit atât religios cât și moral, calea spre sacrificiul cel mare și desăvârșit.

Pentru alcătuirea lucrării autorul a consultat un frumos număr de studii și tratate, Cartea e scrisă într'un stil plăcut, ea se citește ușor, ceea ce mă îndeamnă s'o recomand tuturor celor care doresc a pătrunde înțelesul tainic al Sfințelor Scripturi. — Prof. *Neaga*.

Amintiri: Pe drumul Brașovului, de *Dr. Munteanu-Râmnic*, „Bucovina” I. E. Torouț, București, 1941. Pg. 32, Lei 20. — Conferință rostită la Radio București, — cuprinzând date interesante în deosebi despre negustorimea românească a Brașovului. Negustorii brașoveni au devenit cu timpul, cum arată și autorul amintirilor: ctitori de biserici, școli, tipografii, zăre și cărți. Cîșee numeroase împodobesc broșura dlui *Munteanu-Râmnic*.

Nr. 206—942

(34) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Birtin**, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Pământ în folosința preotului, 7 jugăre arător, 7 jugăre pășunat.

3. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, — după avizul oficiului protopopesc, — într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, la sfânta biserică pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Martie 1942.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 133—1942 Prot.

(32) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a **Mărgineni**, protopopiatul Olțul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și supraedificate.
3. Folosirea celor două cimitire și a grădinii bisericii, circa 1 jugăr.
4. Câte una măsură — dublu decalitru — bucate de fiecare familie.
5. Fasonatul și transportul a cca 15 metri steri lemne de foc din pădurea comunală.
6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta în termen Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Consiliul parohial renunțând la dreptul de alegere, întregirea parohiei se face prin numire de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Oficiul protopopesc ortodox româ al Olțului în înțelegere cu consiliul parohial din Mărgineni.

Șercaia, la 14 Martie 1942.

Pr. Chirion Marcu
adm. protopopesc

Nr. 558—1942

(33) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ludișor**, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
 2. Venitele stolare uzitate în parohie.
- Cererile de concurs, cărora se va anexa concesiunea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Făgăraș în termenul indicat.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc spre a face cunoștință cu parohienii.

Făgăraș, la 19 Martie 1942.

Pavel Borzea
protopop

Publicare de licitație

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de edificare la biserica ortodoxă română din Brădet-Acriș (Intorsura Buzăului), județul Brașov: tencuire parțială, pardosirea, etc. se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 1 Mai 1942, sau, în caz de neprezentare, pe ziua de 10 Mai 1942, ora 15 d. m.

Licitația se va ține la oficiul parohial din Brădet-Acriș. Lucrarea se poate vedea la fața locului, pentru care interesatii nu pot pretinde spese de deplasare. Concurenții vor înainta, deodată cu ofertele, și o garanție de 5% din suma oferită, în numerar, sau efecte de stat.

Sunt admisi antreprenorii autorizați pentru astfel de lucrări

Brădet-Acriș, la 12 Aprilie 1942.

Pentru consiliul parohial:
Preot Iosif Popica
președintele consiliului parohial

(35) 1—2

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane